ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 18ης Μαρτίου 1992 *

Στην υπόθεση C-29/90,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τη Μαρία Κοντού Durande,μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Wagner,Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπουμένης από την Εύη Σκανδάλου, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ελλάδος, 117, Val Sainte-Croix,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, απαιτώντας για τη θέση στην αγορά των καλλυντικών προϊόντων κατάθεση δηλώσεως συνοδευομένης από πληροφορίες και δικαιολογητικά, καθώς και την τήρηση φακέλου που να περιέχει στοιχεία που είτε αναγράφονται ήδη επί των συσκευασιών, περιεκτών ή ετικετών των καλλυντικών προϊόντων, είτε δεν δικαιολογούνται χάριν ταχείας και κατάλληλης ιατρικής θεραπευτικής αγωγής σε περίπτωση δυσκολιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/004, σ. 145),

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, R. Joliet και F. A. Schockweiler, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Díez de Velasco και J. L. Murray, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τους διαδίκους που αγόρευσαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 16ης Ιανουαρίου 1992, κατά την οποία η Ελληνική Δημοκρατία εκπροσωπήθηκε από τον N. Μαυρίκα,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 4ης Φεβρουαρίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 26 Ιανουαρίου 1990, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, απαιτώντας για τη θέση στην αγορά των καλλυντικών προϊόντων κατάθεση δηλώσεως συνοδευομένης από πληροφορίες και δικαιολογητικά, καθώς και την τήρηση φακέλου που να περιέχει στοιχεία που είτε αναγράφονται ήδη επί των συσκευασιών, περιεκτών ή ετικετών των καλλυντικών προϊόντων, είτε δεν δικαιολογούνται χάριν ταχείας και κατάλληλης ιατρικής θεραπευτικής αγωγής σε περίπτωση δυσκολιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 76/768/ΕΟΚτου Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/004,σ. 145, στο εξής: οδηγία).

2 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας εξαρτά τη διάθεση στην αγορά των καλλυντικών προϊόντων από την προϋπόθεση ότι οι συσκευασίες τους, οι περιέκτες ή οι ετικέτες τους θα φέρουν ορισμένες ενδείξεις, που απαριθμεί η διάταξη αυτή, με ανεξίτηλους, ευδιάκριτους και ευανάγνωστους χαρακτήρες. Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να αρνηθούν, να απαγορεύσουν ή να περιορίσουν τη διάθεση στην αγορά των καλλυντικών προϊόντων που ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές της οδηγίας. Πάντως, το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας δίνει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να απαιτήσουν, χάριν ταχείας και κατάλληλης θεραπευτικής αγωγής σε περίπτωση δυσκολιών, να τεθούν στη διάθεση της αρμοδίας αρχής πρόσφορες και επαρκείς πληροφορίες που αφορούν τις ουσίες τις περιεχόμενες στα καλλυντικά προϊόντα.

3 Κατά το άρθρο 14 της οδηγίας, τα κράτη μέλη οφείλουν να θέσουν σε εφαρμογή τις διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την οδηγία εντός προθεσμίας η οποία, στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, εξέπνευσε την 1η Ιανουαρίου 1981.

4 Η Ελληνική Δημοκρατία μετέφερε την οδηγία στην εσωτερική έννομη τάξη της με το Προεδρικό Διάταγμα 532 της 23ης Μαΐου 1981. Η Επιτροπή έκρινε ότι τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 5 του διατάγματος αυτού δεν συμβιβάζονται προς τις διατάξεις της οδηγίας και απηύθυνε στην Ελληνική Δημοκρατία έγγραφο οχλήσεως, στη συνέχεια δε αιτιολογημένη γνώμη σύμφωνα με το άρθρο 169 της Συνθήκης. Η Ελληνική Δημοκρατία δεν συμμορφώθηκε προς την αιτιολογημένη γνώμη, η δε Επιτροπή άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

5 Στην έκθεση ακροατηρίου εκτίθενται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

6 Η Επιτροπή φρονεί ότι τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 5 του Προεδρικού Διατάγματος 532 επιβάλλουν και άλλες υποχρεώσεις πέραν αυτών που προβλέπει η οδηγία, κατά

συνέπεια δε, η Ελληνική Δημοκρατία εμποδίζει, απαγορεύει ή περιορίζει τη διάθεση στην αγορά των καλλυντικών προϊόντων που πληρούν τους όρους της οδηγίας.

7 Πρέπει να σημειωθεί, πρώτον, ότι όπως έκρινε ήδη το Δικαστήριο με την απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 1989, C-150/88, Provide (Συλλογή 1989, σ. 3891, σκέψη 28), η οδηγία προέβη σε πλήρη εναρμόνιση των εθνικών κανόνων περί συσκευασίας και επισημάνσεως των καλλυντικών προϊόντων στα οποία εφαρμόζεται.

8 Πλην όμως το άρθρο 2, παράγραφος 1, του Προεδρικού Διατάγματος 532 προβλέπει ότι για κάθε καλλυντικό προϊόν που τίθεται σε κυκλοφορία στην Ελλάδα πρέπει να κατατίθεται στο Κ.Ε.Ε.Φ. (Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων), δήλωση με τα ακόλουθα στοιχεία και δικαιολογητικά

— την ονομασία του προϊόντος,

— τη μορφή του,

— την ποιοτική και ποσοτική του σύνθεση,

— την επωνυμία και διεύθυνση του εργαστηρίου ή εργοστασίου παραγωγής του,

— το ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του υπευθύνου της κυκλοφορίας του,

— τις φυσικοχημικές σταθερές και περιγραφή του προϊόντος,

— το σχέδιο κειμένου και τις τυχόν παραστάσεις,

— το σχέδιο κειμένου που αναγράφεται στην ετικέτα ή σε κάθε περιέκτη.

9 Ορισμένα από τα στοιχεία και δικαιολογητικά αυτά αφορούν τις ουσίες που περιέχουν τα καλλυντικά προϊόντα και επομένως τα κράτη μέλη μπορούν να τα απαιτήσουν χάριν ταχείας και κατάλληλης θεραπευτικής αγωγής σε περίπτωση δυσκολιών, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας. Πρόκειται για τα ακόλουθα στοιχεία:

— την ονομασία του προϊόντος,

— την ποιοτική και ποσοτική του σύνθεση,

— τις φυσικοχημικές σταθερές και την περιγραφή του, και

— το σχέδιο κειμένου και τις τυχόν παραστάσεις.

Αντιθέτως, καμία διάταξη της οδηγίας δεν επιτρέπει στην Ελληνική Δημοκρατία να απαιτεί τα λοιπά στοιχεία που αναφέρει το άρθρο 2, παράγραφος 1, του Προεδρικού Διατάγματος 532.

10 Εξάλλου, το άρθρο 5 του Προεδρικού Διατάγματος 532 ορίζει ότι κάθε παραγωγός ή υπεύθυνος για την κυκλοφορία καλλυντικών προϊόντων οφείλει να τηρεί, στην έδρα της οικείας επιχειρήσεως στην Ελλάδα, φάκελο για κάθε παραγόμενο ή εισαγόμενο

προϊόν, περιέχοντα όλα τα στοιχεία τα σχετικά με τη σύνθεση, τα χαρακτηριστικά, την περιγραφή του προϊόντος, το πρωτόκολλο παραγωγής και ελέγχου κάθε παρτίδας και τη μέθοδο του ελέγχου αυτού. Όμως καμία διάταξη της οδηγίας δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν τέτοια διάταξη.

11 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η Ελληνική Δημοκρατία δήλωσε ότι το Προεδρικό Διάταγμα 532 καταργήθηκε με το διάταγμα 40/91 της 28ης Φεβρουαρίου 1991 και το ελληνικό δίκαιο ευθυγραμμίστηκε προς την οδηγία.

12 Πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά πάγια νομολογία (βλ., τελευταία, την απόφαση της 30ής Μαΐου 1991, C-59/89, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 1991, σ. I-2607, σκέψη 35), το αντικείμενο της προσφυγής που ασκείται βάσει του άρθρου 169 της Συνθήκης προσδιορίζεται με την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής, ακόμη δε και στην περίπτωση που η παράβαση αίρεται μετά την πάροδο της προθεσμίας που προβλέπει το εδάφιο 2 του άρθρου αυτού, υπάρχει συμφέρον στη συνέχιση της δίκης προκειμένου να αναγνωριστεί η ενδεχομένη ευθύνη του κράτους μέλους λόγω της παραβάσεώς του, έναντι άλλων κρατών μελών, της Κοινότητας ή μεμονωμένων ατόμων.

13 Κατά συνέπεια, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, εξαρτώντας τη διάθεση στην αγορά καλλυντικών προϊόντων από την κατάθεση στην αρμόδια εθνική αρχή δηλώσεως με πληροφορίες διαφορετικές από αυτές που μπορούν να απαιτούν τα κράτη μέλη βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα, και απαιτώντας από κάθε παραγωγό ή υπεύθυνο της κυκλοφορίας καλλυντικού προϊόντος να τηρεί, στην έδρα της επιχειρήσεώς του στην Ελλάδα, φάκελο για κάθε παραγόμενο ή εισαγόμενο προϊόν, περιέχοντα όλα τα στοιχεία που αφορούν τη σύνθεση, τα χαρακτηριστικά, την περιγραφή του προϊόντος, το πρωτόκολλο παραγωγής και ελέγχου κάθε παρτίδας και τη μέθοδο του ελέγχου αυτού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 76/768/ΕΟΚ.

Επί των δικαστικών εξόδων

14 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η Ελληνική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, εξαρτώντας τη διάθεση στην αγορά καλλυντικών προϊόντων από την κατάθεση στην αρμόδια εθνική αρχή δηλώσεως με πληροφορίες διαφορετικές από αυτές που μπορούν να απαιτούν τα κράτη μέλη βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα, και απαιτώντας από κάθε παραγωγό ή υπεύθυνο της κυκλοφορίας καλλυντικού προϊόντος να τηρεί, στην έδρα της επιχειρήσεώς του στην Ελλάδα, φάκελο για κάθε παραγόμενο ή εισαγόμενο προϊόν, περιέχοντα όλα τα στοιχεία που αφορούν τη σύνθεση, τα χαρακτηριστικά, την περιγραφή του προϊόντος, το πρωτόκολλο παραγωγής και ελέγχου κάθε παρτίδας και τη μέθοδο του ελέγχου αυτού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 76/768/ΕΟΚ.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Due	Joliet	Schockweiler	
Κακούρης	Rodríguez Iglesias	Díez de Velasco	Murray

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Μαρτίου 1992.

Ο Γραμματέας	Ο Πρόεδρος
J.-G. Giraud	O. Due